

Տ. ԱՐՄԱՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՆԱԼԲԱՆԴԵԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝ ԽՕՍՈՒԼՍ Ս. ԳԱՅԱՆԷ ՎԱՆՔՈՒՄ ՄԱՏՈՒՅՈՒԼՍ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ

(22 Յունուար 2023 թ.)

Յանուն Հօր եւ Որդոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն

Եւ ո՛չ ո՛ր յերկինս ել, եթէ ոչ՝ որ Էջն յերկնից Որդին մարդոյ՝ որ Էն յերկինս: Եւ որպէս Մովսէս բարձրացոյց զօճն յանապատին, նոյնպէս բարձրանալ պա՛րտ է Որդոյ մարդոյ: Զի ամենայն որ հաւատայ ՚ի նա՝ ընկալցի զկեանսն յափտենականս: Զի ա՛յնպէս սիրեաց Աստուած զաշխարհ, մինչեւ զՈրդին իւր միածին ետ. զի ամենայն որ հաւատայ ՚ի նա՝ մի՛ կորիցէ, այլ ընկալցի՝ զկեանսն յափտենականս: Զի ո՛չ առաջեաց Աստուած զՈրդի իւր յաշխարհ՝ թէ դատեսցի զաշխարհ, այլ զի փրկեսցի աշխարհ նովաւ: Որ հաւատայ ՚ի նա՝ ո՛չ դատապարտեսցի. եւ որ ո՛չ հաւատայ ՚ի նա՝ արդէն իսկ դատապարտեալ է. զի ո՛չ հաւատաց յանուն միածնի Որդոյն Աստուծոյ: Եւ ա՛յս իսկ է դատաստան. զի լոյս եկն յաշխարհ, եւ սիրեցին մարդիկ զխաւա՛ր առաւել քան զլոյս. զի էին գործք իւրեանց չարութեան: Զի ամենայն որ զաւ՛ր գործէ՝ ատեալ զլոյս. եւ ո՛չ գայ առ լոյսն, զի մի՛ յանդիմանեսցին գործք նորա: Իսկ որ առնէ զնշմարտութիւն, գա՛յ առ զգ լոյսն. զի յայտնի լիցին գործք նորա՝ թէ Աստուծով գործեցան

(Յովհ. Գ. 13—21):

Իրբ Քրիստոսի զրոյցը Նիկոդեմոսի հետ աւարտուեց, Տէրն սկսեց հռչակել իր աստուածութեան երեք կարեւոր եւ հիմնական սկզբունքները.

Առաջինը՝ Նա մարմնացած Աստուածն է, իշնում է երկնքից եւ բարձրանում երկինք եւ միաժամանակ գտնւում է երկնքում: Սա նշանակում է, որ Քրիստոսի՝ երկրի վրայ մարմնաւորուելու պահին, նա ոչ մի պահ չհեռացաւ դրախտից՝ իր անսահմանափակ աստուածայնութեամբ, քանի որ գտնւում է մարմնաւորման եւ համբարձման մշտական վիճակում:

Երկրորդը՝ Մարդու Որդուն խաչ բարձրանալը անխուսափելի է յանուն մարդու փրկագործութեան: Տէր Քրիստոսն անդրադարձաւ այն բա-

նին, թէ ինչ արեց Մովսէսը՝ Աստծու պատուէրի համաձայն, անապատին մէջ բարձրացնելով օձը (տե՛ս Թիւք ԻԱ. 8—9), որպէսզի փրկի վայրի օձերի խայթոցներից բոլոր նրանց, ովքեր նայում են դրան: Դա ոչ այլ ինչ էր, քան խաչուած Քրիստոսի խորհրդանշիչը, որ իր մահով փրկեց նրանց, ովքեր կը հաւատան նրան:

Երրորդը՝ խաչի միջոցով շնորհուած փրկութիւնն անվճար է եւ հասանելի բոլոր հաւատացողներուն, քանի որ Քրիստոս Իր խաչելութեամբ յաւիտենական կեանքի դռները բացեց բոլոր մարդկանց առաջ, որոնք պիտի հաւատան Միածին Որդւոյն:

Մեր կեանքում շատ բաներ պէտք է զարմացնեն մեզ եւ գուցէ նոյնիսկ ցնցեն: Երբ նայենք երկինք, պէտք է ակնածանքով կանգնենք Արարչի հանդէպ, որն խօսքով ստեղծեց մոլորակներն ու բիւրաւոր աստղերը:

Մենք չափազանց բարձր ենք գնահատում մեզ եւ մեր մասին եղածը, եւ չափազանց ցածր Աստծուն, ուստի կորցնում ենք այն առիւթնումը, որ Աստուած, որ բացարձակ սուրբ է, այնքան կսիրի մեզ նման մեղաւորներին, որպէսզի Իր միակ Որդուն ուղարկի խաչին վրայ մահանալու եւ մեզ փրկելու համար: Պօղոս Առաքեալ հիացած կըսէ (Հռոմ. Ե. 8). «Բայց Աստուած ցոյց է տալիս իր սէրը մեր հանդէպ, քանի որ մենք դեռ մեղաւոր էինք, Քրիստոսը մահացաւ մեզ համար»: Պօղոսը երբեք չկորցրեց Քրիստոսի հանդէպ Աստծու սիրոյ հիացմունքը (Գաղ. Բ. 20, Ա. Տիմոթ. Ա. 15): Մենք նոյնպէս չպէտք է կորցնենք:

Աստծու նուիրեալ սէրն այս մեղաւոր աշխարհի հանդէպ այնքան մեծ է, որ Նա Իր Միածին Որդուն նուիրեց, որպէսզի ով հաւատում է Նրան, չկորչի, այլ յաւիտենական կեանք ունենայ:

Խաչը յստակօրէն սահմանում է.... Կայ երկու եւ միայն երկու այլընտրանք՝ կա՛մ հաւատում էք Յիսուս Քրիստոսին որպէս ձեր Փրկիչը ահեղ դատաստանից եւ հետեւաբար կունենաք յաւերժական կեանք, կա՛մ չէք հաւատում Նրան եւ կկորչէք: Աստծու մեծ սէրը չի ջնջում կամ ժխտում Նրա կատարեալ սրբութիւնն ու արդարութիւնը: Այսպիսով, պատգամը եւ միսիթարական է նրանց համար, ովքեր հաւատում են, եւ անհանգստացնող նրանց համար, ովքեր չեն ցանկանում լոյս աշխարհ գալ, քանի որ սիրում են իրենց մեղքը (Յովհ. Գ. 19—20):

Այսպիսով, Աստծու սէրը այս մեղաւոր աշխարհի հանդէպ ցնցող է: Նա կատարեալ իրաւ եւ արդար կլինեք, եթէ մեզ բոլորիս դժոխք դատապարտեք, քանի որ բոլորս էլ մեղք ենք գործել: Բայց Նա դա չարեց: Այլ

ընդհակառակը Նա, մեծ գին վճարելով, ուղարկեց Իր Որդուն՝ կրելու այն պատիժը, որին մենք արժանի ենք: Ուստի Աստծու ցնցող սէրն այս մեղաւոր աշխարհի հանդէպ զգում են միայն նրանք, ովքեր հաւատում են Յիսուսին՝ որպէս իրենց մեղք կրողին:

Այսօրուայ Աւետարանը պարզ է դարձնում, որ մեզ համար վճռորոշ խնդիրը Յիսուսին հաւատալն է: Նրանք, ովքեր կհաւատան, յաւիտենական կեանք կունենան. նրանք, ովքեր չեն հաւատայ, արդէն իսկ Աստծու դատապարտութեան տակ են եւ ի վերջոյ կկործանուեն:

Մարդու փրկութեան Աստուծոյ ծրագիրը չորս ճշմարտութիւններ ունի.

Ա. «Աստուած իր Որդուն չուղարկեց աշխարհ, որ դատապարտի աշխարհը, այլ՝ որպէսզի աշխարհը Նրանով փրկուի» (Յովհ. Գ. 17):

Բ. Նրանք, ովքեր չեն հաւատում Յիսուսին, արդեն աստծու դատատանի տակ են գտնւում եւ ենթակայ են յաւիտենական դատապարտութեան:

Գ. Յիսուսին հաւատացողներն ստանում են յաւիտենական կեանք:

Դ. Հաւատալ Յիսուսին նշանակում է վստահել, որ Նա կայ, եւ ամեն ինչ կատարելագործեց Իր մահով եւ յարութեան միջոցով:

Հաւատալ «Աստծու միածին Որդու անվանը» (Յովհ. Գ. 18) նշանակում է ընդունել թէ Նա է Աստծու Միածին Որդին: Աւետարանի այս ճշմարտութիւնը զօրացնում է մեր հաւատքը Յիսուսին հանդէպ եւ վստահեցնում մեզ, թէ պիտի ժառագենք երկնքի արքայութիւնը: Այո՛, Նա արեց ամեն ինչ՝ խաչի վրայ մեր մեղքերի համար մեռնելով: Ուստի մենք լիովին վստահում ենք Յիսուսին եւ Նրա թափած արեանը՝ որպէս դրախտ տանող ճանապարհ:

«Աստուած այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչեւ իսկ Իր միածին Որդուն տուեց, որպէսզի ով Նրան հաւատում է, չկորչի, այլ ընդունի յաւիտենական կեանքը»:

Հետեւաբար, որպէսզի մենք չմոռանանք դա, Սուրբ Հոգին գործում է եւ ներգործում է աշխարհում, Եկեղեցում եւ մեր կեանքում՝ անխոնջ վկայութիւն տալու համար. Աստծու գործին եւ միասին Աստծու արքայութիւնը կերտելու համար:

Ամեն մէկս կոչուած ենք մեր կեանքում հաւատքի պտուղները բերելու Աստծու արքայութիւնը երկրի վրայ կառուցելու համար: Այս պահին մեր տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի խօսքն է իմ սրտում հնչում, թէ «աւելի մեծ սէր ոչ ոք չունի, քան այն, որ մէկն իր կեանքը տայ իր բարեկամների եւ

եղբայրների համար» (Յովհ. Ժե. 3): Երանի նրանց, որոնց շնորհուած է այս առաքինութիւնը: Նրանք մեր մայրերն են, մեր ծնողները, ոսուցիչ-դաստիարակները: Բայց մանաւանդ այն երիտասարդ ու քաջարի հերոս զինուորները, որոնք ամեն օր ու ամեն վայրկեան, օր ու գիշեր հսկում են մեր բոլորին ապահովութիւնն ու խաղաղութիւնը: Շատ նուիրական է նրանց ծառայութիւնն ու նուիրաբերումը հայրենիքին եւ հայրենակիցներուն: Նրանք ամեն օր վտանգելով իրենց կեանքը պաշտպանում են մեզ: Հետեւաբար օրեր առաջ ինչքան ցաւ ապրեցանք, երբ բոլորս առանք 15 զինուորներու մահուան գոյժը, նրանց, որոնք անմահացան իրենց ծառայութեան իրագործման ընթացքին, զոհ գնալով մարդկային անպատասխանատու եւ անհոգատար դրսեւորումին: Ուստի, սիրելի՛ հաւատացեալներ, Ազգիս Հայրապետ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի օրհնութեամբ, այժմ հրաւիրում եմ Ձեզ միասնաբար աղօթելու եւ հոգեհանգստեան պաշտօն կատարելու նրանց հոգւոյ հանգստութեան համար, խնդրելով ամենագուր Սատուծմէ, Սուրբ Հոգու մխիթարութիւն նրանց մայրերին եւ ծնողներին, ապահով անսասանութիւն մեր հայրենիքին եւ մեր զինուորներին անփորձանք ծառայութիւն: Ամէն:

